

Bruxelles, den 18.12.2013
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer og om ændring
af direktiv 2003/35/EF**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 537 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Generel baggrund, begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF¹ fastsætter de nationale emissionslofter, som hver medlemsstat skulle opfylde i 2010 for svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x), andre flygtige organiske forbindelser end metan (NMVOC) og ammoniak (NH₃). Emissionslofterne havde til formål at reducere luftforureningen og dens skadevirkninger på sundhed og miljø for EU som helhed og at opfylde kravene i Göteborgprotokollen².

Der er behov for at revurdere og ajourføre disse krav for at afhjælpe de stadig meget betydelige sundhedsrisici og miljøvirkninger, som luftforureningen i EU indebærer, og tilpasse EU-lovgivningen til de nye internationale forpligtelser, der følger af en revision af Göteborgprotokollen i 2012.

Den påkrævede reduktion af virkningerne er beskrevet i den reviderede temastrategi for luftforurening³, som ajourfører køreplanen for, hvordan EU opfylder det langsigtede mål, som er at opnå en luftkvalitet, der ikke indvirker væsentligt på eller indebærer nogen risiko for menneskers sundhed og miljøet. Det foreliggende forslag er en af grundpillerne i den lovgivning, der skal tilvejebringe denne reduktion.

Forslaget fastsætter ikke blot de yderligere nedsættelser af emissionerne, der er påkrævet, men det afhjælper også nogle af manglerne i implementeringen af EU's politik for luftkvalitet, og tilgodeser behovet for bedre samordning mellem emissionsreduktion og luftkvalitet på den ene side og klimaændringer og beskyttelse af biodiversiteten på den anden.

På grund af arten og omfanget af de nødvendige ændringer af direktiv 2001/81/EF og behovet for at skabe bedre sammenhæng og større klarhed i lovgivningen, anses det for hensigtsmæssigt at ophæve direktiv 2001/81/EF og vedtage et nyt direktiv (dette direktiv).

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Målene for dette initiativ er overensstemmende med og styrker Europa 2020-strategiens mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. De skulle stimulere innovation, der medvirker til at understøtte grøn vækst og fastholde den europæiske økonomi, men samtidig bane vej for overgangen til en lav-CO₂-økonomi, beskytte Europas naturkapital og udnytte Europas forspring inden for udvikling af nye grønne teknologier⁴. Arbejdet på at forenkle og tydeliggøre eksisterende politikker med henblik på bedre implementering af dem fortsætter i videst muligt omfang med tanke på mere intelligent regulering⁵. Hvor der træffes foranstaltninger, er der lagt vægt på at tilgodesse SMV'ernes interesser ved at følge princippet

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22).

² Protokollen til De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (FN/ECE's) konvention om grænseoverskridende luftforurening over store afstande med henblik på at nedbringe forurening, eutrofiering og ozon ved jordoverfladen (1999).

³ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - "Programmet ren luft i Europa", COM(2013) [xxx].

⁴ Meddelelse fra Kommissionen "EUROPA 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst", KOM(2010) 2020 endelig af 3.3.2010.

⁵ Meddelelse fra Kommissionen "Smart regulering i Den Europæiske Union", KOM(2010) 543 endelig af 8.10.2010.

om at "tænke småt først"⁶. Der er sikret sammenhæng med de nært tilknyttede områder såsom transport, industri, landbrug og klima samt ressourceeffektivitet.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Under revurderingen blev der trukket på den ekspertviden, der gennem årtier er opbygget inden for vurdering af luftkvalitet, forvaltning og revurdering i EU og internationalt. Blandt de parter, der blev hørt, var de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for implementering af den nuværende politik på alle administrative niveauer. Der blev holdt fem møder for de interesserede parter mellem juni 2011 og april 2013, hvilket sikrede gennemsigtighed og gav de interesserede parter mulighed for at komme med kommentarer og andet input. For at give bredest mulig deltagelse var der webstreaming fra alle møder. Sideløbende hermed blev der gennemført to offentlige høringer. Den første fandt sted i slutningen af 2011 og fokuserede på en gennemgang af den eksisterende luftkvalitetspolitikks stærke og svage sider. Den anden bestod i en online-høring i begyndelsen af 2013 af alle interesserede parter om de vigtigste politikmuligheder, hvormed man kunne komme videre med de bestående luftkvalitetsproblemer⁷. Der blev i 2012 gennemført en Eurobarometerundersøgelse af offentlighedens syn på luftforurening⁸. Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur (EEA) har endvidere gennemført et Air Implementation Pilot-projekt, hvor man i samarbejde med tolv storbyer i EU har vurderet de lokale erfaringer med implementering af luftkvalitetspolitikken⁹.

Resultatet af konsekvensanalysen

Fuld overholdelse af luftkvalitetslovgivningen kan opnås på kort eller mellemlang sigt ved at fokusere på implementering af den eksisterende politik og en indsats fra medlemsstaternes side. Direktiv 2001/81/EF bør revideres, så det omfatter EU's internationale tilsagn for 2020 i henhold til Göteborgprotokollen, men yderligere stramninger inden 2020 er ikke hensigtsmæssigt.

For perioden frem til 2030 forholder det sig anderledes. Det er nødvendigt at skærpe emissionsreduktionstilsagnene betydeligt, hvis der skal gøres noget ved de resterende sundheds- og miljøvirkninger. For 2030 bliver den foretrukne option at opnå 70 % af den størst mulige reduktion af virkningerne for sundheden i 2030 og optimere dette yderligere med henblik på yderligere reduktion af eutrofiering og ozon. Disse emissionsreduktionstilsagn repræsenterer en ubrudt kurve med retning mod EU's langsigtede mål.

Implementering af Göteborg-reduktionstilsagnene for 2020 indebærer ingen yderligere udgifter for EU i forhold til referencesituationen. De nye reduktionstilsagn for 2030 er udformet til at implementere den reduktion af luftkvalitetens virkninger, der er fastsat for 2030 i meddelelsen om programmet ren luft i Europa. I konsekvensanalysen indgik der en model for, hvordan de ønskede reduktioner kan opnås optimalt, og denne optimering førte til nationale reduktionstilsagn for de seks vigtigste forurenende stoffer. Disse reduktionstilsagn

⁶ Meddelelse fra Kommissionen "Tænk småt først - En "Small Business Act" for Europa", KOM(2008) 394 endelig af 25.6.2008.

⁷ Ved høringen blev der brugt to spørgeskemaer. Det mindste af dem, som var rettet til almindelige borgere, blev besvaret af i alt 1934 enkeltpersoner, mens der indkom 371 besvarelser af det andet, som var længere og beregnet for eksperter og interessenter. Se http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm

⁸ Resultaterne findes i Eurobarometer 2013.

⁹ De fuldstændige resultater findes i EEA's rapport 7/2013.

vil reducere de samlede eksterne omkostninger ved luftforureningen med 40 mia. EUR (det mest forsigtige skøn) i forhold til basisscenaariets 212 mia. EUR. Heri indgår en direkte økonomisk gevinst på over 2,8 mia. EUR, nemlig 1,85 mia. EUR i form af mindre tab af arbejdsproduktivitet, 600 mio. EUR lavere udgifter til sundhedsvæsenet, 230 mio. EUR mindre i afgrødeværditab og færre skader på bygninger og anlæg svarende til 120 mio. EUR. Dette bør sammenlignes med omkostninger til overholdelse på 3,3 mia. EUR, dvs. ca. en tolvtedel af besparelserne på de eksterne omkostninger. I referencescenaariet opnås der i 2030 en reduktion af sundhedsbyrden på 40 % i forhold til 2005. Det foreliggende forslag giver yderligere 12 %, så man når op på 52 % på den samlede sundhedsbyrde sammenlignet med 2005. For eutrofiering giver forslaget 50 % oven i basisscenaariet.

Lofter for metan under EU's ordning med nationale emissionslofter ville muligvis bringe emissionerne ned på omkostningseffektiv måde, men det ville være nødvendigt, at politikken afstemmes efter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF¹⁰. Der vil med ganske beskedne administrative omkostninger kunne indføres bestemmelser om at forbedre forvaltningspraksis og bringe overvågning og rapportering i overensstemmelse med de internationale forpligtelser (et engangsbeløb på ca. 8 mio. EUR og årlige omkostninger på 3,5 mio. EUR for hele EU).

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Forslaget ophæver og erstatter den nuværende EU-ordning med årlige lofter for nationale emissioner af luftforurenende stoffer som fastsat i direktiv 2001/81/EF. Derved sikres det, at de nationale emissionslofter (NEC), der er fastsat i direktiv 2001/81/EF for 2010 og årene derefter for SO₂, NO_x, NMVOC og NH₃, fortsat gælder indtil 2020, og at der fastsættes nye nationale emissionsreduktionstilsagn (reduktionstilsagn) gældende fra 2020 og 2030 for SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, fine partikler (PM_{2,5}) og metan (CH₄) samt mellemliggende emissionsniveauer for de samme forurenende stoffer i 2025.

De vigtigste artikler og bilagene er nærmere beskrevet i det følgende.

Artikel 1, 2 og 3 præciserer forslagets genstand og anvendelsesområde og definerer de vigtigste udtryk i forslaget.

Ifølge artikel 4 sammenholdt med bilag II skal medlemsstaterne begrænse deres årlige emissioner af SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, PM_{2,5} og CH₄ for at opfylde deres reduktionstilsagn for 2020 og 2030. Desuden skal medlemsstaterne i 2025 have reduceret deres årlige emissioner af disse forurenende stoffer til et niveau, der fastlægges ved lineær interpolation, medmindre det kræver foranstaltninger, der medfører uforholdsmæssigt store udgifter. Det er i artikel 4 anført, hvilke emissionskilder der ikke skal medregnes.

Artikel 5 giver medlemsstaterne en vis fleksibilitet, forudsat at Kommissionen ikke gør indsigelse. De kan på visse betingelser medregne en del af de NO_x-, SO₂- og PM_{2,5}-emissionsreduktioner, der opnås inden for international skibsfart, gennemføre deres emissionstilsagn for CH₄ i fællesskab og foreslå justering af deres emissionsopgørelser, hvis den manglende overholdelse af reduktionstilsagnet (undtagen for CH₄) skyldes forbedrede opgørelsesmetoder.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

Artikel 6 pålægger medlemsstaterne at vedtage, gennemføre og regelmæssigt ajourføre deres nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening (NAPCP), hvori det beskrives, hvordan deres reduktionstilsagn bliver opfyldt. NAPCP'er skal som minimum indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag III (del 2), og oplysninger om reduktion af emissionerne af sodpartikler. De kan desuden foreskrive specifikke foranstaltninger, jf. bilag III (del 1), til bekæmpelse af PM_{2,5}- og NH₃-emissionerne i landbruget. Udarbejdelsen af NAPCP'erne skal indgå i den samlede luftkvalitetspolitik, og programmerne skal indeholde oplysninger om de analyser, der ligger bag de valgte foranstaltninger. Medlemsstaterne skal sende deres NAPCP'er i høring inden de vedtages endeligt. Med det for øje ændres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF¹¹ ved artikel 16, således at det også omfatter NAPCP'er.

Artikel 7 sammenholdt med bilag I pålægger medlemsstaterne at overvåge de luftforurenende emissioner og i den forbindelse udarbejde og ajourføre nationale emissionsopgørelser og -fremskrivninger ledsaget af en informerende opgørelsesrapport (IIR). Dette er i tråd med de forpligtelser og retningslinjer, der er indført ved LRTAP-konventionen og yderligere præciseret i bilag IV. De medlemsstater, der anvender de fleksibilitetsmuligheder, der åbnes for i artikel 5, skal anføre de relevante oplysninger i IIR'en eller i en særskilt rapport.

Artikel 8 foreskriver, at medlemsstaterne skal overvåge de skadelige virkninger af luftforurening for vand- og landøkosystemer, hvis det er praktisk muligt. Det skal ske efter anvisningerne i bilag V, idet medlemsstaterne dog kan benytte overvågningsystemer, der er etableret i medfør af anden EU-lovgivning.

Artikel 9 pålægger medlemsstaterne at indlevere deres NAPCP'er, ajourføringer heraf og alle overvågningsoplysninger, der er frembragt i overensstemmelse med artikel 7 og 8, til Kommissionen på de datoer, der er anført i bilag I. Med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur og medlemsstaterne kontrollerer Kommissionen regelmæssigt, at dataene i de indsendte nationale emissionsopgørelser er korrekte og fuldstændige.

Artikel 10 foreskriver, at Kommissionen hvert femte år aflægger rapport om gennemførelsen af direktivet, herunder bestemmelsen i artikel 4, stk. 2, vedrørende de mellemliggende emissionsniveauer i 2025.

Artikel 11 tilsigter systematisk og aktiv elektronisk formidling af de oplysninger, der er indhentet og behandlet i medfør af direktivet, og henviser i den forbindelse til kravene i EU-lovgivningen, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF¹².

Artikel 12 omhandler samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne på den ene side og tredjelande og relevante internationale organisationer på den anden side om at intensivere bekæmpelsen af luftforurenende emissioner på globalt plan.

Artikel 13 fastsætter, hvilken procedure der gælder for anvendelse af bestemmelserne i artikel 6, stk. 7, artikel 7, stk. 9, og artikel 8, stk. 3, på tilpasning af bilag I, III (del 1), IV og V til den videnskabelige og tekniske udvikling ved delegerede retsakter.

Artikel 14 omhandler den udvalgsprocedure, Kommissionen skal anvende til at vedtage gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 5, stk. 6, og artikel 6, stk. 9, og præciserer, at det eksisterende udvalg, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 2008/35/EF, benyttes.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EFT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

Artikel 15, 17 og 19 indeholder bestemmelser om sanktioner, der skal anvendes ved overtrædelser af den nationale lovgivning, der vedtages til gennemførelse af direktivet, om direktivets ikrafttræden og om dets gennemførelse i national lovgivning.

Artikel 18 omhandler ophævelse af direktiv 2001/81/EF, idet det præciseres, at de nationale emissionslofter deri fortsat gælder indtil den 31. december 2019.

Bilag VI indeholder sammenligningstabellen.

Retsgrundlag

Da hovedformålet med direktivet er at beskytte miljøet, jf. artikel 191 i TEUF, er forslaget baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF.

Nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og reguleringsmiddel/reguleringsform

Nærhedsprincippet finder anvendelse, idet forslaget ikke hører under EU's enekompetence.

Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. For at mindske de stadig meget betydelige virkninger af luftkvaliteten i EU er hver medlemsstat nødt til at reducere sine forurenende emissioner, og en omkostningseffektiv kombination af reduktioner over hele Europa kan kun koordineres på EU-plan. De valgte reduktionstilsagn er fastsat på grundlag af de nationale emissioners virkninger i ikke blot landene selv, men også på den anden side af grænserne.

Forslagets mål vil bedre kunne nås ved et tiltag fra EU's side. Direktiv 2001/81/EF fastsætter reduktionsmål og minimumskrav for deres gennemførelse, mens det overlades til medlemsstaterne at finde den optimale kombination af foranstaltninger, hvormed disse reduktioner kan opnås. Det princip er bibeholdt i det foreliggende forslag, som yderligere harmoniserer kravene til nationale programmer og til overvågning og indberetning af emissioner af luftforurenende stoffer, dels for at rette op på mangler i direktiv 2001/81/EF, dels for at opfylde de internationale tilsagn, der er givet i LRTAP-konventionen og protokollerne dertil. Selv om der i forslaget kræves begrænsning af emissionerne ved kilden inden for landbruget, har medlemsstaterne ret til ikke at gennemføre det, hvis det ikke er nødvendigt for at opfylde de relevante reduktionstilsagn.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Der er valgt et direktiv som reguleringsmiddel, idet forslaget fastlægger mål og forpligtelser, men giver medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet med hensyn til, hvilke foranstaltninger de vil benytte til at opfylde dem, og hvordan de skal implementeres. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Direktivet bliver gennemført inden for det eksisterende budget og får ingen virkninger for den flerårige finansielle ramme.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Forklarende dokumenter

Kommissionen finder det nødvendigt, at medlemsstaterne forelægger forklarende dokumenter om gennemførelsen af direktivet i national ret, af følgende årsager.

Fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivet er afgørende for at sikre, at dets mål (dvs. beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet) bliver nået. Da en række medlemsstater allerede regulerer emissionen af forurenende stoffer, vil gennemførelse af dette direktiv formentlig ikke bestå af en enkelt lov, men snarere forskellige ændringer eller nye forslag på de relevante områder. Dertil kommer, at gennemførelsen af direktivet ofte er stærkt decentraliseret, da det er regionale og lokale myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af direktivet og i visse medlemsstater endda for gennemførelsen af direktivet i national ret.

Disse faktorer vil sandsynligvis øge risikoen for ukorrekt gennemførelse og anvendelse af direktivet og komplicere Kommissionens opgave med at overvåge anvendelsen af EU-lovgivningen. Klar information om gennemførelsen af direktivet i national ret vil medvirke til at sikre, at de nationale bestemmelser er i overensstemmelse med direktivet.

Kravet om forklarende dokumentation kan indebære en ekstra byrde for de medlemsstater, der ikke under alle omstændigheder forelægger den slags dokumentation. Den eventuelle

yderligere administrative byrde står imidlertid i rimeligt forhold til det tilstræbte mål, som er at sikre effektiv gennemførelse af direktivet og fuld opnåelse af dets mål.

På denne baggrund er det rimeligt at bede medlemsstaterne om at lade deres meddelelser om gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der gør rede for forholdet mellem direktivets bestemmelser og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesretsakter.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer og om ændring af direktiv 2001/81/EF**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er i løbet af de seneste 20 år gjort betydelige fremskridt i Unionen med hensyn til menneskeskabt luftforurening og luftkvaliteten, takket være en specifik EU-politik, som Kommissionens meddelelse fra 2005 om en "Temastrategi for luftforurening"¹⁵ er et led i. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF¹⁶ har medvirket til disse fremskridt ved at fastsætte lofter for medlemsstaternes samlede årlige emissioner af svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x), ammoniak (NH₃) og andre flygtige organiske forbindelser end metan (NMVOC) i 2010. Resultatet er, at SO₂-emissionerne er reduceret med 82 %, NO_x-emissionerne med 47 %, NMVOC-emissionerne med 56 % og NH₃-emissionerne med 28 % mellem 1990 og 2010. Alligevel er miljøet og menneskers sundhed stadig udsat for betydelige skadelige virkninger og risici, således som det er beskrevet i "Programmet ren luft i Europa", den såkaldte reviderede temastrategi for luftforurening¹⁷.
- (2) Det bekræftes i syvende miljøhandlingsprogram¹⁸, at Unionens langsigtede målsætning for luftkvalitetspolitikken er at nå luftkvalitetsniveauer, der ikke medfører væsentlige negative virkninger og risici for menneskers sundhed og miljøet, og der

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 21. september 2005 - Temastrategi for luftforurening, KOM(2005) 446 endelig.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter for visse luftforurenende stoffer (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 22).

¹⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - "Programmet ren luft i Europa", COM(2013) [xxx].

¹⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden", COM(2012) 710 af 29.11.2012.

opfordres med dette for øje til fuld overholdelse af gældende EU-lovgivning om luftkvalitet, fastlæggelse af strategiske mål og aktiviteter for tiden efter 2020, en forstærket indsats i områder, hvor befolkningen og økosystemerne eksponeres for et højt luftforureningsniveau, samt større synergi mellem luftkvalitetslovgivningen og Unionens politiske mål inden for især klimaforandring og biodiversitet.

- (3) I den reviderede temastrategi for luftforurening fastsættes der nye strategiske mål for perioden frem til 2030, således at Unionens langsigtede mål kan komme nærmere en realisering.
- (4) Medlemsstaterne og Unionen er parter i FN/ECE-konventionen af 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (i det følgende benævnt "LRTAP-konventionen")¹⁹ og flere af protokollerne dertil, herunder Göteborg-protokollen angående reduktion af forsurening, eutrofiering og ozon ved jordoverfladen.
- (5) Hvad angår 2020 og årene derefter fastsættes der i den reviderede Göteborg-protokol, som Rådet har accepteret ved afgørelse [xxxx/xxxx/EU]²⁰, nye tilsagn fra parterne om reduktion af emissionerne af SO₂, NO_x, NH₃, NMVOC og fine partikler (PM_{2,5}) i forhold til basisåret 2005, og der opfordres til reduktion af emissionerne af sodpartikler, til indsamling og opbevaring af information om de skadelige virkninger af koncentrationer og deposition af luftforurenende stoffer for menneskers sundhed og for miljøet og til deltagelse i de virkningsrelaterede programmer under LRTAP-konventionen.
- (6) Den ordning med nationale emissionslofter, som er oprettet ved direktiv 2001/81/EF, bør derfor revideres, så den bringes på linje med Unionens og medlemsstaternes internationale forpligtelser.
- (7) Medlemsstaterne bør gennemføre dette direktiv på en sådan måde, at der bidrages mærkbart til opfyldelse af Unionens langsigtede målsætning for luftkvaliteten, som understøttet af WHO's retningslinjer, og Unionens mål for beskyttelse af biodiversitet og økosystemer ved, at niveauet og depositionen af forsurende, eutrofierende og ozondannende luftforurening bringes ned under de kritiske belastninger og niveauer, der er fastsat i LRTAP-konventionen.
- (8) Dette direktiv ventes ligeledes at bidrage til at nå de mål for luftkvalitet, der er fastsat i EU-lovgivningen, afbøde virkningerne af klimaændringer ved at reducere emissionerne af kortlivede klimakomponenter og forbedre luftkvaliteten globalt.
- (9) Medlemsstaterne bør opfylde de tilsagn om emissionsreduktion, som er fastsat i dette direktiv for 2020 og 2030. For at sikre påviselige fremskridt mod 2030-tilsagnene bør medlemsstaterne i 2025 overholde mellemliggende emissionsniveauer, som fastsættes ved lineær interpolation mellem deres emissionsniveauer i 2020 og de emissionsniveauer, der svarer til emissionsreduktionstilsagnene for 2030, medmindre der derved påføres uforholdsmæssigt store udgifter. Hvis emissionerne i 2025 ikke kan begrænses på denne måde, bør medlemsstaterne gøre rede for årsagerne dertil i deres indberetninger i henhold til direktivet.

¹⁹ Rådets afgørelse af 13. juni 2003 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af protokollen til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande angående reduktion af forsurening, eutrofiering og ozon ved jordoverfladen (EFT L 179 af 17.7.2003, s. 1).

²⁰ Rådets afgørelse 2013/xxxx/EU om accept af ændringerne i 1999-protokollen til 1979-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande angående reduktion af forsurening, eutrofiering og ozon ved jordoverfladen (EUT L ..., s.).

- (10) Nogle af medlemsstaterne har i henhold til LRTAP-konventionen valgt at fastsætte emissionslofter på grundlag af det anvendte brændstof i transportsektoren. Det har medført manglende sammenhæng med deres og hele Unionens samlede energiforbrug og statistikker. For at sikre et fælles og sammenhængende grundlag for alle medlemsstaterne og Unionens som helhed fastsættes der derfor i dette direktiv indberetningskrav og emissionsreduktionstilsagn, som bygger på det nationale energiforbrug og brændstofsalg, hvilket yderligere sikrer sammenhæng med Unionens lovgivning på klima- og energiområdet.
- (11) For at fremme omkostningseffektiv opfyldelse af de nationale emissionsreduktionstilsagn og overholdelse af de mellemliggende emissionsniveauer bør medlemsstaterne have ret til at medregne emissionsreduktioner fra international skibsfart, hvis emissionerne derfra er lavere end de emissionsniveauer, der ville følge af overholdelse af EU-lovgivningens krav, herunder grænserne for brændstoffers svovlindhold i Rådets direktiv 1999/32/EF²¹. Medlemsstaterne bør ligeledes have mulighed for fælles opfyldelse af tilsagn og overholdelse af mellemliggende emissionsniveauer vedrørende metan (CH₄) og for at gøre brug af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF²² i dette øjemed. Medlemsstaterne kan i forbindelse med kontrollen af opfyldelsen af deres nationale emissionslofter og emissionsreduktionstilsagn og overholdelsen af deres mellemliggende emissionsniveauer justere deres nationale emissionsopgørelser i takt med, at den videnskabelige viden og metoder vedrørende emissioner forbedres. Kommissionen kan gøre indsigelse mod en medlemsstats brug af denne fleksibilitet, hvis betingelserne i direktivet ikke er opfyldt.
- (12) Hver medlemsstat bør vedtage og gennemføre et nationalt program for bekæmpelse af luftforurening, hvormed den kan opfylde kravene til emissionsreduktion, overholde de mellemliggende emissionsniveauer og medvirke effektivt til virkeliggørelse af Unionens luftkvalitetsmålsætninger. I den forbindelse bør medlemsstaterne tage hensyn til behovet for at reducere emissionerne i zoner og bymæssige områder, hvor koncentrationen af luftforurenende stoffer er særligt høj, og/eller som bidrager væsentligt til luftforureningen i andre zoner og bymæssige områder, eventuelt i nabolandene. Med dette for øje bør nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening medvirke til, at de luftkvalitetsplaner, der er omhandlet i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF²³, bliver gennemført med godt resultat.
- (13) De nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening bør indeholde foranstaltninger, der gælder for landbruget, således at NH₃- og PM_{2,5}-emissionerne til luften fra de største bidragsydere reduceres. Medlemsstaterne bør have ret til at træffe andre foranstaltninger end dem, der er fastsat i dette direktiv, forudsat at der under de specifikke nationale omstændigheder opnås de samme miljøresultater.
- (14) Nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, herunder den analyse, som politikker og foranstaltninger bygger på, bør ajourføres regelmæssigt.

²¹ Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF (EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13).

²² Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

- (15) For at kunne udarbejde veldokumenterede nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og større ajourføringer heraf bør medlemsstaterne fremlægge sådanne programmer og ajourføringer til høring blandt offentligheden og de kompetente myndigheder på alle niveauer, så længe alle politik- og foranstaltningmuligheder står åbne. Hvis gennemførelsen af en medlemsstats program kan indvirke på luftkvaliteten i et andet land, bør medlemsstaten indlede høringer på tværs af grænserne i overensstemmelse med kravene i EU-lovgivningen og folkeretten, herunder konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Espoo, 1991) og protokollen hertil om strategisk miljøvurdering (Kiev, 2003) som godkendt af Rådet²⁴.
- (16) Medlemsstaterne bør udarbejde og indberette emissionsopgørelser og -fremskrivninger samt informerende opgørelsesrapporter for alle de luftforurenende stoffer, dette direktiv omfatter, således at Unionen kan opfylde sine rapporteringsforpligtelser i henhold til LRTAP-konventionen og protokollerne dertil.
- (17) For at bevare fuld sammenhæng for Unionen som helhed bør medlemsstaterne sikre, at de nationale emissionsopgørelser og -fremskrivninger samt informerende opgørelsesrapporter, som de indberetter til Kommissionen, stemmer helt overens med, hvad de indberetter i henhold til LRTAP-konventionen.
- (18) For at vurdere, om de nationale reduktionstilsagn i dette direktiv er virkningsfulde, bør medlemsstaterne ligeledes - når det er praktisk muligt - måle disse reduktioners virkninger for land- og vandøkosystemer ifølge internationalt anerkendte retningslinjer og aflægge rapport om disse virkninger.
- (19) I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF²⁵ bør medlemsstaterne sikre, at der aktivt og systematisk formidles oplysninger ad elektronisk vej.
- (20) Der er behov for at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF²⁶ for at sikre overensstemmelse mellem nærværende direktiv og Århuskonventionen af 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.
- (21) For at tage højde for den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af retningslinjerne for indberetning i bilag I samt tilpasning af bilag III, del 1, og bilag IV og V til den tekniske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

²⁴ Rådets afgørelse af 20. oktober 2008 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af protokollen om strategisk miljøvurdering til FN/ECE-Espookonventionen af 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (EUT L 308 af 19.11.2008, s. 33).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

- (22) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁷.
- (23) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, og sikre, at de iværksættes. Sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (24) Henseende til arten og omfanget af de ændringer, der bør foretages i direktiv 2001/81/EF, bør nævnte direktiv erstattes, hvilket vil forbedre retssikkerheden, øge klarheden og gennemsigtigheden og forenkle lovgivningen. For at sikre kontinuitet i forbedringen af luftkvaliteten bør medlemsstaterne opfylde de nationale emissionslofter i direktiv 2001/81/EF, indtil de nye nationale emissionsreduktionstilsagn i nærværende direktiv bliver gældende i 2020.
- (25) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af luftforureningens grænseoverskridende karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EU-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (26) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter²⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes grænserne for medlemsstaternes emissioner af forsurende og eutrofierende forurenende stoffer, ozonprækursorer, primære partikler og prækursorer for sekundære partikler samt andre forurenende stoffer til luften, og det kræves, at der udarbejdes, vedtages og gennemføres nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, og at emissionerne af forurenende stoffer og deres virkninger overvåges og indberettes.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

²⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på emissioner af de forurenende stoffer, som er omhandlet i bilag I, fra alle kilder på medlemsstaternes område og i deres eksklusive økonomiske zone og forureningskontrolzone.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. "emission": udledning af et stof til atmosfæren fra en punktkilde eller en diffus kilde
2. "ozonprækursorer": nitrogenoxider, andre flygtige organiske forbindelser end metan, metan og carbonmonoxid
3. "luftkvalitetsmålsætninger": de grænseværdier, målværdier og eksponeringskoncentrationer, der er fastsat for luftkvaliteten i direktiv 2008/50/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF²⁹
4. "nitrogenoxider" (NO_x): nitrogenoxid og nitrogendioxid udtrykt som nitrogendioxid
5. "andre flygtige organiske forbindelser end metan" (NMVOC): alle organiske forbindelser af menneskeskabt karakter, bortset fra metan, som kan danne fotokemiske oxidanter ved at reagere med nitrogenoxider under påvirkning af sollys
6. "PM_{2,5}": de partikler, der passerer gennem en størrelsesselektiv si som defineret i referencemetoden til prøvetagning og måling af PM_{2,5}, EN 14907, med 50 % effektiv afskæring ved 2,5 µm aerodynamisk diameter
7. "nationale emissionsreduktionstilsagn": en reduktion af emissionerne af et stof udtrykt som en procentvis emissionsreduktion fra den samlede emission i basisåret (2005) til den samlede emission i det pågældende kalenderår, som medlemsstaten ikke må overskride
8. "start- og landingscyklus": den cyklus, som omfatter taxi efter landing og før start, start, stigning, indflyvning, landing og alle andre flymanøvrer, som finder sted i en højde under 3000 fod
9. "international skibsfart": sejlads på havet og i kystfarvande med ethvert fartøj under ethvert flag, undtagen fiskeskibe, med afgang fra ét lands område og ankomst til et andet lands område
10. "emissionskontrolområde": et særligt område, der er fastlagt i overensstemmelse med bilag VI til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL-konventionen)
11. "forureningskontrolområde": et havområde, der strækker sig ud til højst 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra territorialfarvandets bredde måles, og som en medlemsstat har fastlagt for at forebygge, reducere og bekæmpe forurening fra skibe i overensstemmelse med gældende internationale regler og standarder
12. "sodpartikler": kulstofholdige partikler, der absorberer lys.

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/107/EF af 15. december 2004 om arsen, cadmium, kviksølv, nikkel og polycykliske aromatiske kulbrinter i luften (EUT L 23 af 26.1.2005, s. 3).

Artikel 4

Nationale emissionsreduktionstilsagn

1. Medlemsstaterne begrænser som minimum deres årlige menneskeskabte emissioner af svovldioxid (SO₂), nitrogenoxider (NO_x), andre flygtige organiske forbindelser end metan (NMVOC), ammoniak (NH₃), partikler (PM_{2,5}) og metan (CH₄) i overensstemmelse med de nationale emissionsreduktionstilsagn, der gælder fra 2020 og 2030, jf. bilag II.
2. Uanset stk. 1 træffer medlemsstaterne alle fornødne foranstaltninger for at begrænse deres menneskeskabte emissioner af SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, PM_{2,5} og CH₄ i 2025, for så vidt det ikke medfører uforholdsmæssigt store udgifter. Disse emissioner beregnes ud fra det solgte brændstof ved lineær interpolation mellem emissionsniveauerne i 2020 og de emissionsniveauer, der svarer til emissionsreduktionstilsagnene for 2030.

Hvis emissionerne i 2025 ikke kan begrænses til det niveau, som er beregnet ved interpolationen, gør medlemsstaterne rede for årsagerne dertil i deres indberetninger til Kommissionen i henhold til artikel 9.

3. Følgende emissioner medregnes ikke til overholdelsen af stk. 1 og 2:
 - a) emissioner fra luftfartøjer, bortset fra start- og landingscyklus
 - b) emissioner på De Kanariske Øer, i Frankrigs oversøiske departementer, på Madeira og på Azorerne
 - c) emissioner fra national skibsfart til og fra områderne i litra b)
 - d) emissioner fra international skibsfart, jf. dog artikel 5, stk. 1.

Artikel 5

Fleksibilitet

1. Når en medlemsstat skal overholde de mellemliggende emissionsniveauer, der er fastsat for 2025 ifølge artikel 4, stk. 2, og opfylde de nationale emissionsreduktionstilsagn i bilag II, som gælder fra 2030 og årene derefter, for NO_x, SO₂ og PM_{2,5}, kan den modregne NO_x-, SO₂- og PM_{2,5}-emissionsreduktioner, der er opnået inden for international skibsfart, i NO_x-, SO₂- og PM_{2,5}-emissionerne fra andre kilder i samme år, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Emissionsreduktionerne skal være opnået i havområder, der ligger inden for medlemsstatens territorialfarvande, eksklusive økonomiske zone eller forureningskontrolområde, hvis der er fastlagt et sådant område.
 - b) Medlemsstaten skal sikre, at denne fleksibilitet fungerer efter hensigten, ved at indføre og anvende virkningsfulde overvågnings- og inspektionsforanstaltninger.
 - c) Medlemsstaten skal have indført foranstaltninger til at opnå lavere NO_x-, SO₂- og PM_{2,5}-emissioner fra international skibsfart end de emissionsniveauer, der ville være opnået ved opfyldelse af EU-kravene til emissioner af NO_x, SO₂ og PM_{2,5}, og på tilfredsstillende måde kvantificere den yderligere emissionsreduktion, disse foranstaltninger har medført.
 - d) Medlemsstaten kan ikke modregne mere end 20 % af de NO_x-, SO₂- og PM_{2,5}-emissionsreduktioner, der er beregnet efter litra c), forudsat at

modregningen ikke fører til, at de nationale emissionsreduktionstilsagn for 2020-2024 i bilag II ikke opfyldes.

2. Medlemsstaterne kan gennemføre deres metanemissionsreduktionstilsagn og mellemliggende metanemissionsniveauer i bilag II i fællesskab, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De skal opfylde alle gældende krav og vilkår i EU-lovgivningen, herunder dem, der er indført ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF.
 - b) Medlemsstaterne skal sikre, at denne fælles gennemførelse fungerer efter hensigten, ved at indføre og anvende virkningsfulde bestemmelser.
3. Medlemsstaterne kan justere deres årlige nationale emissionsopgørelser for SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃ og PM_{2,5} i overensstemmelse med bilag IV, hvis anvendelse af forbedrede emissionsopgørelsesmetoder, der er ajour med den videnskabelige viden, vil medføre, at de nationale emissionsreduktionstilsagn eller mellemliggende emissionsniveauer ikke overholdes.
4. Hvis en medlemsstat ønsker at anvende bestemmelserne i stk. 1, 2 eller 3, underretter den Kommissionen herom senest den 30. september i året før det pågældende rapporteringsår. Der skal bl.a. gives oplysning om, hvilke forurenende stoffer og sektorer der er tale om, og om omfanget af virkningerne for de nationale emissionsopgørelser, hvis dette kan oplyses.
5. Kommissionen vurderer med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur, om anvendelsen af den ønskede fleksibilitet i det pågældende år opfylder de relevante krav og kriterier.

Har Kommissionen ikke gjort indsigelse inden ni måneder efter datoen for modtagelse af den i artikel 7, stk. 4, 5 og 6, omhandlede rapport, kan medlemsstaten anse den anvendte fleksibilitet i det pågældende år for godkendt. Finder Kommissionen, at den anvendte fleksibilitet ikke opfylder de gældende krav og kriterier, vedtager den en afgørelse om, at fleksibiliteten ikke er godkendt, og underretter medlemsstaten herom.
6. Kommissionen kan efter undersøgelsesproceduren i artikel 14 vedtage gennemførelsesretsakter med nærmere regler for anvendelse af den i stk. 1, 2 og 3 omhandlede fleksibilitet.

Artikel 6

Nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening

1. Medlemsstaterne udarbejder og vedtager et nationalt program for bekæmpelse af luftforurening i overensstemmelse med bilag III, del 2, for at begrænse deres årlige menneskeskabte emissioner, jf. artikel 4.
2. Når en medlemsstat udarbejder, vedtager og gennemfører programmet i stk. 1, skal den
 - a) vurdere, i hvilket omfang de nationale emissionskilder kan forventes at indvirke på luftkvaliteten på dens eget og de tilstødende medlemsstaters område, og dertil skal den i de relevante tilfælde anvende data og metoder, der er udviklet af det europæiske program for overvågning og vurdering (EMEP)

- b) tage hensyn til, hvilket behov der er for at reducere emissionerne af luftforurenende stoffer for at opfylde luftkvalitetsmålene på dens eget område og i påkommende tilfælde de tilstødende medlemsstaters område
- c) opprioritere foranstaltninger til reduktion af emissionen af sodpartikler, når den træffer foranstaltninger til at opfylde sine nationale reduktionstilsagn for PM_{2,5}
- d) sikre sammenhæng med andre relevante planer og programmer, der udarbejdes i medfør af krav i national lovgivning eller EU-lovgivning.

Medlemsstaterne medtager i det nødvendige omfang de emissionsreducerende foranstaltninger i bilag III, del 1, eller foranstaltninger med tilsvarende miljøvirkninger med henblik på at opfylde de pågældende nationale emissionsreduktionstilsagn.

3. De nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening ajourføres hvert andet år.
4. Uanset stk. 3 skal emissionsreduktionspolitikker og -foranstaltninger i det nationale program for bekæmpelse af luftforurening ajourføres senest efter 12 måneder, hvis:
 - a) tilsagnene i artikel 4 ikke opfyldes eller der er risiko for, at de ikke opfyldes
 - b) medlemsstaten beslutter at benytte fleksibiliteten i artikel 5.
5. Medlemsstaterne hører i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning de kompetente offentlige myndigheder, som i kraft af deres specifikke ansvar for miljøaspekterne af luftforurening, luftkvalitet og forvaltning på ethvert niveau må forventes at blive berørt af gennemførelsen af de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening, om deres udkast til nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og alle væsentlige ajourføringer, inden de bliver endelige. Når det er relevant, skal der sikres grænseoverskridende høringer i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning.
6. Kommissionen støtter udarbejdelsen og gennemførelsen af programmerne, i påkommende tilfælde via udveksling af god praksis.
7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 med henblik på tilpasning af bilag III, del 1, til den tekniske udvikling.
8. Kommissionen kan fastlægge retningslinjer for udarbejdelse og gennemførelse af nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening.
9. Kommissionen kan også præcisere formatet af medlemsstaternes nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og de nødvendige oplysninger heri ved gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14.

Artikel 7

Emissionsopgørelser og -fremskrivninger

1. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører årligt nationale emissionsopgørelser for de forurenende stoffer i tabel A i bilag I under overholdelse af kravene deri.
Medlemsstaterne bør årligt udarbejde og ajourføre nationale emissionsopgørelser for de forurenende stoffer i tabel B i bilag I under overholdelse af kravene deri.
2. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører hvert andet år lokalitetsmæssigt disaggregerede emissionsopgørelser, opgørelser over store punktkilder og

emissionsfremskrivninger for de forurenende stoffer i tabel C i bilag I under overholdelse af kravene deri.

3. Emissionsopgørelserne og -fremskrivningerne i stk. 1 og 2 skal være ledsaget af en informerende opgørelsesrapport, der opfylder kravene i tabel D i bilag I.
4. Den informerende opgørelsesrapport fra medlemsstater, der benytter fleksibiliteten i artikel 5, stk. 1, skal for det pågældende år indeholde følgende oplysninger:
 - a) størrelsen af emissionerne af NO_x, SO₂ og PM_{2,5}, hvis der ikke havde været et emissionskontrolområde
 - b) den emissionsreduktion, der er opnået i medlemsstatens del af emissionskontrolområdet ved anvendelse af artikel 5, stk. 1, litra c)
 - c) i hvilket omfang medlemsstaten anvender denne fleksibilitet
 - d) alle øvrige data, som medlemsstaten anser for egnede til at sætte Kommissionen i stand til med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur at foretage en fuldstændig vurdering af de betingelser, der har været gældende for anvendelsen af fleksibiliteten.
5. Medlemsstater, der anvender fleksibiliteten i artikel 5, stk. 2, skal forelægge en særskilt rapport, således at Kommissionen kan undersøge og vurdere, om kravene i bestemmelsen er opfyldt.
6. Den informerende opgørelsesrapport fra medlemsstater, der benytter fleksibiliteten i artikel 5, stk. 3, skal for det pågældende år indeholde de oplysninger, der er opregnet i del 4 i bilag IV, således at Kommissionen kan undersøge og vurdere, om kravene i bestemmelsen er opfyldt.
7. Medlemsstaterne udarbejder emissionsopgørelserne, herunder justerede emissionsopgørelser, emissionsfremskrivningerne og den informerende opgørelsesrapport i overensstemmelse med bilag IV.
8. Hvert år udarbejder og ajourfører Kommissionen med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur EU-dækkende emissionsopgørelser og -fremskrivninger og en informerende opgørelsesrapport for alle de forurenende stoffer, der er opregnet i bilag I, på grundlag af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3.
9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 med henblik på tilpasning af bilag I for så vidt angår indberetningsfrister og bilag IV til den tekniske og videnskabelige udvikling.

Artikel 8

Overvågning af virkningerne af luftforurening

1. Medlemsstaterne sikrer i det omfang, det er praktisk muligt, at skadelige virkninger af luftforurening for økosystemer overvåges i overensstemmelse med kravene i bilag V.
2. Medlemsstaterne koordinerer i behørigt omfang overvågningen af virkningerne af luftforurening med andre overvågningsprogrammer, der er opstillet med hjemmel i

EU-lovgivningen, herunder direktiv 2008/50/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF³⁰.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 med henblik på tilpasning af bilag V til den tekniske udvikling.

Artikel 9

Indberetning fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne leverer deres nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening til Kommissionen [inden tre måneder efter datoen i artikel 17, indsættes af OPOCE] og derefter ajourføringer hvert andet år.

Hvis et nationalt program for bekæmpelse af luftforurening ajourføres ifølge artikel 6, stk. 4, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom inden to måneder.

2. Fra 2017 sender medlemsstaterne deres nationale emissionsopgørelser, emissionsfremskrivninger, lokalitetsmæssigt disaggregerede emissionsopgørelser, opgørelser over store punktkilder og rapporter, jf. artikel 7, stk. 1, 2 og 3, og i givet fald artikel 7, stk. 4, 5 og 6, til Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur ifølge indberetningsdatoerne i bilag I.

Oplysningerne heri skal stemme overens med, hvad der indberettes til LRTAP-konventionens sekretariat.

3. Medlemsstaterne indberetter deres nationale emissioner af CH₄ og fremskrivninger for CH₄ i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013³¹.

4. Kommissionen gennemgår med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur og medlemsstaterne dataene i de nationale emissionsopgørelser. Gennemgangen består i følgende:

- a) kontroller af de rapporterede oplysningers gennemsigthed, nøjagtighed, ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed
- b) kontroller med henblik på at identificere tilfælde, hvor opgørelsesdata udarbejdes på en måde, der er uforenelig med kravene i folkeretten, særlig LRTAP-konventionen
- c) beregning af eventuelle resulterende nødvendige tekniske ændringer i samråd med medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne indberetter følgende oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, til Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur:

- a) overvågningsstedernes beliggenhed og de tilsvarende overvågningsindikatorer [senest datoen i artikel 17, indsættes af OPOCE]

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

- b) de målte værdier for de obligatoriske indikatorer [senest et år efter datoen i artikel 17, indsættes af OPOCE] og derefter hvert fjerde år.

Artikel 10

Rapporter fra Kommissionen

1. Mindst hvert femte år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan gennemførelsen af dette direktiv skrider frem, herunder en vurdering af, hvorledes direktivets gennemførelse bidrager til opfyldelsen af dets mål.

Under alle omstændigheder aflægger Kommissionen rapport som ovenfor beskrevet om året 2025; rapporten skal desuden indeholde oplysninger om overholdelsen af de mellemliggende emissionsniveauer som omhandlet i artikel 4, stk. 2, og om årsagerne til en eventuel manglende overholdelse. Rapporten skal beskrive, om der er behov for yderligere tiltag, også under hensyntagen til implementeringens følger for de enkelte sektorer.

2. Rapporten i stk. 1 kan indeholde en vurdering af direktivets virkninger for miljøet og socioøkonomiske virkninger.

Artikel 11

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF aktiv og systematisk formidling af følgende oplysninger ved at offentliggøre dem på et offentligt tilgængeligt websted:
- a) de nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og ajourføringer heraf
 - b) de nationale emissionsopgørelser, herunder eventuelle justerede emissionsopgørelser, de nationale emissionsfremskrivninger og de informerende opgørelsesrapporter og tillægsrapporter, som sendes til Kommissionen i medfør af artikel 9.
2. Kommissionen sikrer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006³² aktiv og systematisk formidling til offentligheden ved at offentliggøre EU-dækkende emissionsopgørelser og -fremskrivninger og informerende opgørelsesrapporter på et offentligt tilgængeligt websted.

Artikel 12

Samarbejde med tredjelande og samordning inden for internationale organisationer

Unionen og medlemsstaterne deltager i bilateralt og multilateralt samarbejde med tredjelande og samordning inden for relevante internationale organisationer, såsom FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE), Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), bl.a. gennem udveksling af

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

oplysninger, om teknisk og videnskabelig forskning og udvikling med sigte på en forbedring af grundlaget for emissionsreduktioner.

Artikel 13

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 7, artikel 7, stk. 9, og artikel 8, stk. 3 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra dette direktivs ikrafttræden.
3. Den i artikel 6, stk. 7, artikel 7, stk. 9, og artikel 8, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 7, artikel 7, stk. 9, eller artikel 8, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af luftkvalitetsudvalget, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 2008/50/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 16

Ændring af direktiv 2003/35/EF

I bilag I til direktiv 2003/35/EF tilføjes følgende litra g):

"g) Artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv XXXX/XX/EU om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer og om ændring af direktiv 2003/35/EF*

* EUT L XX af XX.XX.XXXX, s. X)"

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [18 måneder efter dets ikrafttræden, indsættes af OPOCE].

De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 18

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF ophæves med virkning fra [datoen i artikel 17 i nærværende direktiv, indsættes af OPOCE].

Nogle af bestemmelserne i det ophævede direktiv finder dog stadig anvendelse som følger:

- a) artikel 1 og bilag I til den 31. december 2019
- b) artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 8, stk. 1, til [datoen i artikel 17 i nærværende direktiv, indsættes af OPOCE].

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

2. Indtil den 31. december 2019 kan medlemsstaterne anvende artikel 5, stk. 3, i nærværende direktiv i forbindelse med emissionslofterne i artikel 4 og bilag I i direktiv 2001/81/EF.

Artikel 19

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand